

מלבד ורדי, חזנות

אחר שתי הצגות פרידה, שהשלימו את רבבת המעריצים שנוספה ללגה הורן בעשר הופעותיה הישראליות, סבר הקהל שהשתפך מאולם רמה הרמתגני, שזה היה הסוף. אך כשנעלם אחרון שואגי הבראוו, נערכה להקה משונה על הבמה הערומה. שר המשקאות רולף האריס, סוכנה של לגה הורן, חילק שלושה בקבוקי סקוטס בין המשתתפים. לני הייטון, בעלה של לגה ומנהלה המוסיקאית של ג. מ. בהוליבוד הודיע חגיגות, אגב דגוגו אשתו בזקן סנטרו המכסיקני, שכיחודי התאכזב כשנוכח לדעת שטגורים בישראל שרים יותר ורדי מפרקי חזנות מסולסלים. הכריז שמואל פישר, הקונפסרטיה על פרס הניחומים וצימוק ההופעה: לכבוד לייבלה הייטון, "אבינו מלכנו!" מפי וילקומירסקי.

מים, כינור ופסנתר

בהערך הקונצרט הראשון של סילביה ובנו רבינוף, היה זה רק כדי להוכיח שתושבי ישראל בולעים מפתחות סול ותחיי נגינה בכמויות העולות על אלה של כל מדינה אחרת. לגבי זוג האמנים, מהם נראתה סילי ביה הפסנתרנית כאילו ירדה מבמת תחרות יופי, היה זה אכזרי, שדוקא בקונצרט הראשון שלהם (שנערך, מרוב קונצרטים, ביום ששי אחר הצהריים) גילו חובבי המוסיקה ההלאביבים סימנים של כאב בטן מוסיקלי. קומץ מוסיקאים ועורכי לילה של עתוננים, שקפצו על יום ששי אחר הצהריים כעל מציאה שיו לאולם הדליל מראה עזוב. בלתי מעודד ביותר היה ברו מים בקומה השלישית של הבניין השכן לחלונות האולם אשר התיו לתוך החלק הראשון של הרסיטל קילוח מים שהתמוגו עם הקונצרט ליצירה מקורית ביותר: טריו לורם מים, כינור ופסנתר מאת ברהמס בעיבוד השכנה בקומה השלישית.

בנו וסילביה שמוא נישאו זה לזו לפני שבע שנים, הסתגלו לנגן זה עם זו נגינת דואט בלבד ולשתות מים בנפרד, הצליחו לבסוף, בעזרת השכנה בקומה השלישית, ל"החניק את צרימת המים הניתזים. כשהדהד באולם צליל כינורו יקר-המציאות של בנו רבינוף (רגינירי — 40.000 דולר) צליל הפסנתר המנוסה של סילביה רבינוף נתמוגו בכנטיסיה הסקוטיית למקס ברוך, הסכים ה"קהל הדל, שיום ששי אחר הצהריים עדיף לפ"עמים על מציאת שבתות.

אשה ומחשופי אחר הקונצרט הת"קהלו, כרגיל, מספר טרדניות בחדר ההלבשה ושאלו, כרגיל, מספר שאלות שהוכיחו שהן מתמצאות במוסיקה ככמבנה האנטומי של גולגולת האדם. אחת מהן השתיקה את קורי האחרות במחמאה לסילביה רבינוף. המחמאה: שמלתה השחורה בעלת המחשופי הגדול היא היפה מכל השמלות שנראו העונה על במות המדינה. אך, בכך לא היה כל פלא: השנה זכתה סילביה בתואר מפואר: "האשה הכבושה יפה ביותר על במות הקונצרטים בארצות-הברית".

הזמרת לגה הורן ומלווה

מלבד בקבוק סקוטס, "אבינו מלכנו"

להורג. הוא מנסה לשכנע את הקולונל ש"גורלו חייב להיות כשל אופליה כדי שלא לסכן את איחוד העם והצבא. חוארו בוחל במחשבה שנגור עליו למות כבוגד, מאשים את הגנרל שהוא ציונה עליו לסגת מן המצור. זה במזיד כדי לעשותו שיעיר לעזאול.

חוארו שולח את אשתו מנואלה להזעיק את גודו והמלא זעם נגד האש"מות העם. עד אשר משלים שלישו של הקור לונל (מיכאל אשרוב) את תכנון הבריחה, מתאכזר הגנרל אל רגשותיו הפטריוטיים של חוארו. הוא מסביר לו שהקרבת עצמו תר"גיע את העם, תמנע שפך דם בין יחידות הצבא הספרדי לבין עצמן.

כאשר מופיע לבסוף שלישו, לא נעתר חוארו לתחנוני דון דיאגו ומנואלה האוהבים אותו והמאמינים בנקיונו, והוא מכריז וידוי מזוייף הגוזר עליו את הדין, אך המקנה לו תהילת נצח: "בגדתי במולדתי, מסרתי את המצודה לידי הצרפתים!"

כי לו ידועים ניגודי ההשקפה בין השניים. הקולונל חוארו חודר רעיונות חדשים, ילידי המהפכה הצרפתית, בעוד שהגנרל הוא קנאי מלוכני. עד מהרה מתגלה מזימתו של הגנ"רל, כאשר העם החרד לגורל העיר עורך הפגנות בהן הוא מוקיע את הצבא בחשדות על נסיגת בגידה מן המצודה, לא נוקף הגנ"רל אצבע כדי לנקות את שמו של חוארו וגודו, למרות שלחמו נגד הצרפתים כאר"יות. הוא מכין אותו כשעיר לעזאול.

ידידי מזוייף. זעם ההמונים גובר על ידי מעשה שני: כריסטובל פלורו (שמואל רודנסקי), אכר פרטיון אמין לב, מוצא על ידי הגנרל להורג בעוון עריקת בנו מהצבא. ההמונים מאשימים את הגנרל בהריגת אכר פשוט בעוד שאופליה האצילה והקולונל ח"ר אז מוצאים מחסה רשמי מן העונש המגיע להם כבוגדים.

הגנרל מגלה לחוארו בסוד שאף כי הבטיח למנואלה לחון את אופליה, ציונה להוציאה

לבוגד, תהילת נצח

בקולנוע מצליח לרוב הסרט הראשון מ"תוך סידרה. הבאים אחריו נראים דרך כלל מיותרים וחסרי טעם. סדרת מחזית בתיאטי רון היא דבר נדיר. עיקרון חוסר טעם ה"המשכים הוא משותף. בני ערובה היה מחזה כה טוב שהפך ציון דרך בדרכה של הבימה. המחזה השני בסדרת הטריולוגיה של צמנואל רובלס (השלישי: זכות מקלט). הלוקחה מ"דברי ימי מלחמות הממלכה הספרדית, הח"ר צודה אינו מחזה חלש. הוא גם לא די חזק כדי לעורר בצופה המודרני קו מחשבה זהה, או סותר, עם דמויות היסטוריות מתחילת המאה ה-19.

בבני ערובה משמש המאבק הנוצזואלי נגד הספרדים לעצמאות לאומית, בראשותו של סימון בוליבר, רקע לדרמה נפשית בין מצי ביא סדיסטי ופטריוט אנטי. בהמצודה מת-נועעות שתי דמויות מרכזיות בלבד דומה, אך מאורעות מלחמת הספרדים (תחת פרדי נגד השביעי) בצבאות נפוליון, מרחיקים את הצופה מהתלבטות הדמויות ומקטינים את העניין במחזה. אינו מוסיף (לעניין): בימיו המטורבל של צבי פרידלנד.

שעיר לעזאול. אופליה דה-סאנטו ה"יפה (פנינה פרח) ממתנה בבית דון דיאגו, אציל ספרדי (יהושע ברטנוב), לבואו של הגנרל (אהרון מסקין) שבידו להרוץ את גר"רלה לחיים או למות. כי בית-דין צבאי צ"וה להוציאה להורג בעוון בלתי נסלה באוי"רת השנאה העזה לצרפתים שהרבו במעשי אכזריות בלתי-אנושיים על אדמת ספרד. ה"עוון: "לבה של אופליה הרכה בשנים נמלא שושנים" למראה קצין צרפתי יפה זואר. היא הלכה שבי אחר לבה. נישאה לו לאשה.

בהופיע מנואלה (תנה רובינא), אשת מפקד המצודה החולשת על העיר, הקולונל חוארו (נחום בוכמן), מתרפק עליה אופליה, מפי צירה בה להפיל תחנוניה לפני הגנרל שיחון אותה. מנואלה, הרואה באופליה את קרבן הרגש, מצליחה להצילה ממות, מבקשת חסד נוסף מן הגנרל: רשיון מעבר למצודה, כדי להתייחד לשעה קלה עם בעלה, אותו לא ראי"תה זמן רב. אך הגנרל מודיעה בצער שזה יהיה מיותר, כי הוא נתן לקולונל חוארו פק"ד זה לסגת מן המצודה, להפקירה (בתוספת ברי"רה) לצבאות הצרפתים ולהופיע בבית דיאגו.

מנואלה שמחה לקראת בעלה שיופיע תוך שעה קלה בבית דון דיאגו, שוכחת בשמחתה את הסכנה שתרוכץ על העיר עם כיבוש ה"מצודה על-ידי הצרפתים.

היחיד המגלה בדבריו של הגנרל מזימה נסתרת נגד הקולונל חוארו, הוא ד"ן דיאגו.

* המצודה — מאת: עמנואל רובלס — עברית: מנשה לוי — ההצגה: צבי פרידלנד — הצייר: גינה ברג.

פתרון צלב הכוכבים

תשעת הכוכבים שעברו בטיפול מכולול של דוש הם, לפי הסדר: (1) בינג קרוסבי (2) אליובט טיילור (3) דורותי לאמור (4) קארי גראנט (5) בוב הופ (6) סטיל אוברי (7) גלוריה סוואזון (8) וואן גיגוסון (9) ארול פלין. ועשרת הפותרים שעלו בגורל וזכו בכרטיס קולנוע זוגי הם: (1) שמואל בן-צבי, תל-אביב, בורש (2) חסיה גולדין, ירושלים, בית וגן (3) רות גרין, רעננה, רחוב הרצל (4) אהרון דוד, ירושלים, מאה שערים (5) טוראית 188591, צה"ל, בסיס תרבות (6) 475 חוה מנבר, קריית חיים, רחוב "ס" (7) 32 זהבה סטרומזה, חולון, רחוב המפעילים, בית אקמן (8) שרה צברי, חוות מלוא, תל-אביב (9) 494 אסתר רוזנ"בלום, ראשון לציון, שיכון הוותיקים (10) חולדה שורץ, תיפה, דרך העצמאות 126.

תשבץ 117

(ערוך על פי מחכונת הכתיב העברי המלא) **מאוזן**: (1) סגן שר החוץ הסובייטי; (6) צבע קרוב לשחור; (9) שחק מים; (10) קפדן; (12) מש"מ לקישוט; (14) ניקום ישוב גדול; (15) צנחנית מחברת "אשרי הגפרור"; (17) שאינו מעוקם; (18) מבוא; (20) בסולם הקולות; (21) מלת תנאי; (22)

8	7	6	5	4	3	2	1
		11	10			9	
	16	15		14			13
					18		17
		24	23		22		21
	30		29	28	27	26	25
36		35	34	33	32		31
	41		40	39		38	37
		46		45	44		43
			50		49	48	47
			53		52	51	
				55			54

מנביאי תרי-עשר; (23) אמת מידה הנהוגה באנג"ליה; (25) שמו הפרטי של אמן המפוחית; (27) ידוע בתלמוד כבר פלוגתא של אביו; (29) משמש לרכיבה; (31) שטות; (33) גור עץ עומם; (35) נפוץ; (38) אציל; (40) שאין בו מאום; (41) משפ"חת קומפוזיטורים; (42) זקן; (44) קבוצה בעמק בית שאן; (46) סוג; (47) שליט אבסולוטי; (49) משקה משכר; (50) ממיסדי האוניברסיטה העברית; (51) אינו בעל אשה, אינו רווק ואינו גרוש; (53) מוט; (54) בכמות גדולה; (55) מקום התופת.

מאוזן: (1) ממלאכי השרת; (2) מיניסטר תור"כי; (3) מרי; (4) מקוה מים; (5) צינור דם; (6) בימים ההם; (7) משמש לתאורה; (8) בא תחילה; (11) שריירי; (13) הודעה משמחת; (14) תנא ממאר"גני מרד בר כוכבא; (16) עמוד נזולים; (18) אם הערבים; (19) פרץ; (24) דין וחשבון; (26) שאין בו לחלוחית; (28) קבוצה בנגב; (30) מאכל הב"מה; (32) קרש חלק; (34) עוף טורף; (36) מלבוש לגבר; (37) הריגה; (39) אבי משה; (43) אליל בבלי; (45) שעה; (46) תייר ידוע; (48) גורם יס"ר; (50) מפלגה בישראל; (52) בסולם הקולות; (53) מלת שאלה.

טיסה לאיזת לפותר תשבץ ענק 113 גדליה כהני, ירושלים, נחלת אחים, בית הא"חים כהן.